

časopis
SLOGA

Časopis Sloga

Letnik VI

Številka 1, december 2008

Izdajatelj

KUD Sloga, Črni Vrh 84, 5274 Črni Vrh,
www.kud-sloga.org, kud.sloga@gmail.com

Glavna urednica

Janja Habe

Uredništvo

Janja Rupnik, Adrijana Tominec,
Marjetka Rupnik, Alenka Lozar,
Urška Čuk, Nataša Felc

Oblikovanje

Domen Rupnik

Tisk

Multiprojekt

Naklada

400 izvodov

Beseda glavne urednice

Vsako leto, ko pregledujem in lektoriram cel kup člankov, ki se nakopičijo na mojem elektronskem naslovu, razmišljam o pomenu povezanosti, solidarnosti in prostovoljstva v našem kraju. To nenazadnje pooseblja tudi naš časopis. Med prebiranjem o vsem storjenem v posameznem koledarskem letu si človek ne more kaj, da ne bi bil ponosen na krajanе, ki vztrajajo v prostovoljnem delu za svoje društvo ali institucijo. To seveda najprej osrečuje njih same, hkrati pa je koristno tudi za ves kraj. Je pa tudi res, da prevečkrat razumemo požrtovalnost drugih kot nekaj samoumevnega.

Tudi letos se je naša krajevna skupnost želela zahvaliti nekaterim najbolj zaslužnim krajanom. V mesecu juliju so bila tako na slavnostni seji sveta KS podeljena štiri priznanja.

Eno od njih je kot oskrbnik Pirnatove koče na Javorniku za skoraj 20 let neutrudnega dela in predanosti prejel g. Damjan Mikuž.

Priznanje z vidika humanitarnosti je KS podelila ga. Jakici Pivk, ki že več kot četrto stoletja skrbi za svojo hčer s posebnimi potrebami in je do nedavnega negovala tudi svojo onemoglo sestro.

Dve priznanji pa se navezujeta na področje kulture. Ga. Katja Bajec Felc je prejela priznanje za svoje delo na področju zborovskega poustvarjanja. Svoje zborovodske veščine je uporabila v več zborih, trenutno pa vodi kar dva zbora, Mešani pevski zbor Dr. Frančišek Lampe in Ženski pevski zbor Ivan Rijavec.

Kot zadnjo pa bom omenila še tisto dobitnico priznanja, ki je več kot trideset let sodelovala v KUD Sloga, še prav posebej v okviru gledališke dejavnosti. Ga. Marija Čuk je že kot učiteljica na osnovni šoli učence spodbujala pri postavitvah gledaliških iger. Še vedno pa ostaja predsednica Društva prijateljev mladine v Črnem Vrhu. V svoji izjavi za radio Odmev, ki pravzaprav povzema misli vseh dobitnikov priznanj, je dejala: »Kar prijetno mi je pri srcu, ko sprejemam nagrado svojih krajanov, in obenem sem tudi ponosna na prehojeno pot. Seveda pa se zavedam, da ta nagrada ni samo moja, da sama tega ne bi dosegla, če okrog sebe ne bi imela somišljenikov, s katerimi smo skupaj delali v prid otrokom in kulturi.«

V slogi je torej moč. Ostanite še naprej zvesti bralci časopisa Sloga in vse dobro v novem letu, ki prihaja!

Janja Habe

SONJA HABE

Čipkarski ples

So zbrala dekleta se,
zbrale žene,
rade bi klekljale vse.
Zdaj se začenja,
zdaj gre zares,
začel se je čipkarski ples.
Se sliši žvenket,
se sliši klepet,
melodija igra
po taktu srca.
Plešejo niti,
vse se vrti,
hitro so vidne sledi.
Tu je še kitica,
tam je že cvet.
Le kaj se obeta,
bo kmalu nared?
A niti se sukajo,
urnih so nog,
plešejo valček,
tango in rock.
Tečejo ure, dnevi, noči,
nitke so stkale ljubezni vezi.

LOVRENC HABE, 9. RAZRED

Kaj se zgodi, če se sprehajamo ponoči?

Pred nekaj leti je živel Polde. Zelo rad je popival v bližnji gostilni. Nekega dne mu je žena dejala, da naj bo doma še pred sončnim zahodom. A Polde žene ni poslušal in ko je prišel zvečer domov, je rekel: »Danes pa nisem nič pil.« Nato se mu je še spahnilo po alkoholu, kar je žena zavohala, zato je vedela, da se mož po vsem tem še laže. Nekega dne pa je mož ostal v gostilni, vse dokler se ta ni zaprla.

Ura je polnoč, ko se pijanec odpravi domov. Na vaški cerkvi zvonijo zvonovi. Naredi nekaj korakov proti domu. Polna luna sije. Pijancu se zdi, da ga nekdo opazuje. In prav se mu zdi. Na napol podrta hiši slonita dva človeka, oblečena v temna oblačila, in ga opazujeta. Pijanec gre naprej. Nehote mu pot prekriža črna mačka, ki se s svojim dolgim repom vije po cesti. Kmalu prične volk tuliti »uuuuu«. Poldeta prične mraziti. Ko gre mimo pokopališča, zagleda gorečo svečo v rokah okostnjaka. Pijanec okostnjaka debelo pogleda. Ko ga hoče Polde nekaj vprašati, se okostnjaku pridruži dve zarejeni kravi. Ravno takrat se zasliši glas sove. Pijančeva hoja se spremeni v tek. Teče proti domu. Ozira se po cesti in tam zagleda rebra in lobanjo krave. Pijanec se nikamor več ne ozira. Priteče do svojega doma, kjer na vratih prebere: »Tarantele zasedle hišo. Lep pozdrav, žena Zofka.« Polde previdno odpre nezaklenjena vrata. Ko vstopi, na steni zagleda pajčevine. Vrata se sama zaprejo, saj zunaj zapiha močan veter. Po stopnicah se sprehodi do svoje sobe in v postelji zagleda mrtvo ... žabo. Poldeta nekaj udari po rami. Obrne se, zagleda tarantelo in se zbudi iz spanca.

Žena ga je debelo gledala, češ, zakaj pa danes ni odšel v gostilno. Polde je namreč namesto tega sredi popoldneva zaspal. Polde ji je v odgovor le zavzdihnil in se odpravil po stopnicah v sobo. Ko je pogledal skozi okno, je zagledal dva temno oblečena človeka, ki sta slonela na kozolcu.

Igralci smo in radi igramo

Lansko šolsko leto smo pri župnijski dramski skupini pospešeno stopili novim izzivom naproti. Z vajami smo začeli že v septembru in se do prihoda sv. Miklavža ravno prav naučili novo igrice, v kateri je nastopalo trinajst otrok. Z igrico smo potem nastopili tudi pred skupino Vera in luč ter društvom Sožitje. December je bil za nas dokaj naporen, saj smo v zelo kratkem času pripravili še božično igrico, ki smo jo z odliko uprizorili pri polnočnici.

DRAMSKA SKUPINA - Materinski dan

Sledil je kratek premor za igralce in ustvarjalno obdobje zame. Zaradi velikega števila igralcev je namreč zelo težko najti primerno igrico, zato sem se s pisanjem igrice spopadala sama. Igrica je bila premierno uprizorjena na velikonočni ponedeljek, ponovljena pa je bila v črnovrškem domu za starejše občane. Odziv gledalcev je bil izjemen. Otroci so bili odziva zelo veseli. Res je, da radi nastopajo in jim je že nastopanje samo po sebi v veliko veselje, vendar jim je glasen aplavz še večja nagrada in vzpodbuda za naprej. Zelo so nas bili veseli varovanci doma Bor. Domačini po koncu predstave niso mogli skriti navdušenja nad mladimi nastopajočimi.

Na koncu šolskega leta pa smo se spopadli še z zahtevnim in obsežnim besedilom oratorijske igre Pavlovo življenje. Ker v igri nastopa več različnih oseb, so morali igralci prevzeti več kot eno vlogo, kar vsekakor ni mačji kašelj. Igrico smo v odlomkih igrali vsak oratorijski dan. Otroci in animatorji so nas vsak dan oratorija nagradili z velikim aplavzom, ki smo ga bili zelo veseli. Igrico smo v celoti ponovili v začetku oktobra v kulturni dvorani pa tudi v domu za starejše občane. Obakrat je bil odziv fenomenalen.

Na tem mestu bi rada pohvalila naše mlade igralce, saj se z njimi ne bojim sprejeti nobenega novega izziva. Vem namreč, da se bodo na

nove vloge temeljito pripravili in jih po svojih močeh najbolje odigrali. Sama sem z realiziranimi projekti zelo zadovoljna. Vsaka uspešno odigrana igra mi vliva veselje, obenem pa mi potrjuje misel, da dobro delamo. Načrti za naprej so podobni kot vsako leto. S svojo igro želimo predvsem popestriti življenje kraja ter sebi in drugim pokazati, kaj vse smo in kaj lahko še postanemo.

JANJA HABE

Klapa Kumpanji navdušila tudi pri nas

V soboto, 12. aprila, je v dvorani nastopila hrvaška klapa Kumpanji. Devetčlanska moška zasedba s Korčule je dvorano navdušila z znanimi dalmatinskimi melodijami, za nameček pa je poslušalcem postregla tudi z eno slovensko ljudsko pesmijo. Prvi del koncerta so pripravili a cappella, v drugem pa so svojim glasovom dodali tudi tradicionalni zvok mandolin in kitar.

Štirje tenorji, prav tako štirje basisti in en baritonist skupaj prepevajo že od leta 1995. Uspešno nastopajo v svoji domovini pa tudi drugod; tokrat so že na tretji turneji po Sloveniji. Poleg koncertov za svoje oboževalce se udeležujejo tudi številnih festivalov in tekmovanj, kot so Festival dalmatinskih klapa v Omišu, Marko Polo Fest, Festival zabavne glasbe Split, Tekmovanje Orlando di Lasso, Tekmovanje zborov v Veroni, na katerih so prejeli že 36 nagrad. Leta 1998 je bila zasedba na Hrvaškem razglašena za Klapo leta in prejela nagrado Kor, ki jo podeljujejo televizijske in radijske postaje.

KLAPA KUMPANJI - Na turneji po Sloveniji

Pevci klape Kumpanji, ki v svojih pesmih prisegajo predvsem na olive, morje in seveda ljubezen, s svojimi suverenimi glasovi očarajo vsakega poslušalca. Pravzaprav se ne gre čuditi dejstvu, da so zaradi njihove glasovne kvalitete z njimi pripravljeni sodelovati tudi številni popularni pevci hrvaške zabavne glasbe, kot sta na primer Jasmin Stavros in Severina.

Jaz 'mam en stari znucan koš

Kulturno umetniško društvo Vladko Mohorič Zreče je v soboto, 29. 3. 2008, v Skomarški hiši v vasi Skomarje nad Zrečami organiziralo že 74. literarni večer. Skomarska hiša in z njo literarni večeri so nastali in temeljijo na osebi in dediščini Jurija Vodovnika, ki je na prav vsakem ve-

SKOMARJE - Literarno-pevski večer

čeru bil diskretno prisoten, pa naj bo to v lepo zapeti pesmi mnogih, ki še pojo njegove pesmi, ali v spominjanju na stare čase. V letošnjem letu, ki so ga poimenovali Vodovnikovo leto, obhajajo 150-letnico njegove smrti. Jurij Vodovnik se je odlikoval po volji do življenja, življenjskem optimizmu, humorju, zavedal se je pomembnosti prijateljstva. Bil je tudi pesnik. Pesmi, ki jih je iz svojega »koša« brez dna, simbola njegove svobode, trosil po Pohorju, in kar se jih je še živih ohranilo med ljudmi, opevajo predvsem tisto človeško plat življenja, ki se zrcali pravzaprav v vsem petem izročilu: izrisano podobo človeka in njegovega prostora, njegovega vsakdana, njegovih zgod in nezgod, njegovih radosti in razočaranj, napak, slabosti in vrlin.

Z literarnimi večeri, katerim je v Skomarški hiši namenjeno prav posebno mesto, so pričeli oktobra leta 1999. Njihov glavni namen je, da se predstavijo mladi, po letih pesnjenja in po srcu, še nepriznani pesniki. Številni so prav po tem večeru dobili vzpodbudo in pogum, ki je nemalokrat zelo potreben, za izdajo lastne pesniške zbirke. Na zadnjem, 74. literarnem večeru, sva se predstavili mladi pesnici Janja Kavčič in Nataša Felc.

Na literarnem večeru sva po temah predstavili vsaka nekaj pesmi iz svoje zbirke. Preplet dveh generacij in dveh različnih stilov je popestril prvi pomladanski literarni večer vsem ljubiteljem vezane besede, ki so se tega večera udeležili.

Moški pevski zbor Pobje, ki je letos dopolnil pet let delovanja, je pod vodstvom zborovodkinje Veronike

Rupnik z izbranimi ljudskimi in umetnimi narodnimi pesmimi vsebinsko dopolnjeval obe pesnici in z ubranim petjem poskrbel za posebej prijetno vzdušje.

Voditelj večerov g. Martin Mrzdovnik je večer sklenil z nekaj vprašanji in krajšim pogovorom z vsemi sodelujočimi. Večer se je nadaljeval ob odličnih dobrotah, ki so jih pripravile članice kulturnega društva.

Gotovo gre posebna zahvala vsem, ki so pripomogli k temu dogodku, vsem članom KUD-a Vladko Mohorič, zlasti ga. Mariji Kovačič, rojakinji vseh nastopajočih, ki je bila med glavnimi pobudniki.

MARIJA ČUK

Nekoga moraš imeti rad

Člani Društva prijateljev mladine imamo radi otroke, tako majhne kot velike. Želimo, da bi vsi odrasčali v okolju sreče, razumevanja in ljubezni. Zato se trudimo, da bi otrokom polepšali vsaj kakšen dan v letu.

Kolesarjenje po Bloudkovih poteh smo letos izvedli 24. maja in tako obeležili dan družine. Akcije se je udeležilo čez 80 otrok in njihovih staršev.

Teden otroka, ki je potekal prvi teden oktobra, je imel naslov »Nekoga moraš imeti rad« (pesem Ivana Minattija). Najprej so učenci nižjih razredov risali na to temo. Izbrali so po tri najlepše iz razreda, ki so prejeli skromne nagrade. Njihovi izdelki pa so bili razstavljeni v oknu KUD Sloge Črni Vrh.

DPM - Teden otroka

FOTO POLONA RUĐOLF

10. oktobra je vesela glasba privabila otroke, da se pomerijo v nogometu, v telovadnici je bilo veselo na poligonu. V šolski avli sta potekali dve delavnici pod vodstvom Jasmine Tončič in njenih deklet iz Spodnje Idrije, kjer so izdelovali milo in sveče. Ob koncu veselega srečanja pa so si obiskovalci podprli še svoje želodčke. Ob tej priložnosti se moram zahvaliti za gostoljubje, ki nam ga nudi šola in za vso podporo ravnateljice Alenke Cvetaš.

V času, ko to pišem, že tečejo priprave za veseli december, da razveselimo naše otroke. Najprej nas bo obiskal Miklavž, poskrbeli bomo, da ne bo prišel s prazno vrečo. Načrtujemo tudi novoletne delavnice, ki bodo potekale v petek, 12. decembra. Obiskal nas bo tudi dedek Mraz, ki bo pripeljal čarovnika in ansambel Javor za veselo razpoloženje in rajanje.

Ob koncu pa še to, da smo veseli vsakega rojstva otroka in pošljemo skromno čestitko.

Za nešteti akcijami stoji veliko ljudi. Preveč jih je, da bi jih poimensko naštevale. Vsem, ki ste z delom ali denarjem pričarali nasmeh in žar v oči otrok, najlepša hvala. Obenem vas prosim, da ostanete naši prijatelji še naprej. Skupaj bomo ustvarjali čarobne dni za vse otroke.

MARIJA KOFOL KAVČIČ

Prepevanje v mešanem pevskem zboru še privlači

Na lanskoletni cecilijanki so me pevci izbrali za novo predsednico zbora. To funkcijo sem prevzela od gospe Irene Kenk, ki je zboru predsedovala pretekla štiri leta. To vlogo sem prevzela z veliko mero odgovornosti, saj se zbor poleg prepevanja pri nedeljskih in prazničnih bogoslužjih udeležuje vrste nastopov preko celega leta. Tako je bilo tudi v iztekajočem se letu.

Prvi nastop smo imeli v februarju v Cerknem na tradicionalni reviji pevskih zborov Idrijsko-cerkljanske regije. 8. marca smo v Braniku nastopili na reviji Primorska poje. Tudi v mesecu aprilu smo imeli nastop, in sicer v domu Bor, kjer smo imeli koncert za varovance te ustanove.

Najpomembnejši pevski dogodek za zbor pa je bilo gostovanje v Essnu, kjer smo imeli 3. maja nastop na reviji slovenskih pevskih zborov iz Evrope. V cerkvi sv. Janeza Krstnika v Essnu smo izvedli šest pesmi slovenskih avtorjev z domovinsko tematiko. Mislim, da je prepevanje s takim programom v državi, kjer živi veliko Slovencev, posebno doživetje. Še posebej je bilo to občutiti ob koncu programa, ko smo skupaj z zbori iz Belgije, Nizozemske, Francije in

MePZ - Nastop v mestu Essen

FOTO MARIJA FELC

Nemčije zapeli dve pesmi, in sicer »Najlepša pesem srca« in »Marija, skozi življenje«. Ob tej priložnosti bi se rada še enkrat zahvalila gospodu Ivanu Kavčiču iz Predgriz, ki ima precej zaslug za to, da smo se udeležili tega pevskega srečanja. Zahvala gre tudi donatorjem, ki so nam s finančnim in materialnim prispevkom omogočili izvedbo tega gostovanja.

V maju smo imeli v domačem kraju še en nastop, in sicer na tradicionalni reviji pevskih zborov, ki delujejo v Črnem Vrhu. Zbor je bil aktiven tudi v poletnem času, saj smo imeli v mesecu juliju nastop v Idriji, ko se je na gostovanju po Sloveniji mudil mešani zbor iz Aumetza v Franciji. V tistem večeru so nastopile še pevke iz Idrije in Spodnje Idrije. Drugi poletni nastop smo imeli skupaj z moškim zborom Pobje in ženskim zborom iz Črnega Vrha, ko smo Idrijčanom predstavili črnovrško pevsko dejavnost.

Novo sezono je zbor začel številčno okrepljen, saj se je zboru pridružilo pet novih pevk in dva pevca. Zbor tako sedaj šteje 61 članov, kar priča o še vedno velikem veselju do petja v Črnem Vrhu. Sicer pa je letošnje leto minilo v znamenju porok, saj smo v zakonski stan s pesmijo pospremili pet članov našega zbora, zapeli pa smo tudi drugim parom, ki so se podali na pot zakonskega življenja. V novi pevski sezoni smo imeli že prvi samostojni koncert na Ponikvah na Tolminskem, kjer smo z izvedbo mašnih in Marijinih pesmi polepšali praznovanje obletnice posvetitve njihove cerkve.

Tudi v bližnji prihodnosti se nam obetajo nastopi, tako da nam dela nikoli ne zmanjka. Z resnim delom bomo tako skupaj z našo zborovodkinjo Katjo Bajec Felc še naprej prepevali Bogu v čast, sebi in drugim pa v veselje.

Mož, ki si ne upa

»Mož, ki si ne upa, je bolj mož, ki ne zaupa. Komu? Nikomur, najbrž niti sebi. Predvsem pa ženskam, zdravnikom, italijanski hrani in zakonski zvezi. Predstavljajte si matičarja, ki ga je žena prevarala in se je ločil, v službi pa mora vsak dan poročati nove in nove pare! Se vam zdi potem čudno, da ga daje želodec? Višek težavam pa naredi njegov 19-letni sin, ki se namerava poročiti! Vse to ga na koncu privede na kliniko, kjer pa se izkaže, da je organsko povsem zdrav. Navsezadnje spozna, da je rešitev problema prav ljubezen. Aj, zakon je res nekaj najslabšega, toda če se najdeta dva, dva, ki se ujemata ... potem ...«

Tako so zapisali člani Dramskega kolektiva K.D. Jurko Gore v svojem gledališkem listu in nas povabili k ogledu tri ure dolge predstave. V lepi, sončni in mrzli februarški nedelji se je v dvorani zbralo kar precejšnje število ljudi. Morda malce s strahom, da bo predstava vendarle predolga in dolgočasna. Pa še zdaleč ni bilo tako. Scensko in igralsko zahtevno igro so pod režiserskim vodstvom Marka Lapajneteta igralci odlično pripeljali do konca.

Nihče se ni dolgočasil, saj gre za še kako primerno temo tudi za današnji čas. Govori o odnosih med ljudmi, ki so dostikrat plehki zato, ker si ne upamo zaupati drug drugemu, pa čeprav se ljubimo. Še posebej nas je navdušil glavni igralec Rado Erznožnik, ki je za svojo igro prejel nagrado za najbolje odigrano moško vlogo med amaterskimi gledališniki na severnem Primorskem.

ADRIJANA TOMINEC

Črni Vrh poje

Ja, lahko bi rekli, da cel Črni Vrh poje. Če ne vsak dan, pa zagotovo poje na krajevni pevski reviji Naj pesmi srca nam vedre. Mali in veliki, mladi in starejši pevci takrat stopijo na oder in pokažejo delček tistega, kar zanje. V nedeljo, 18. maja, je ta naša tradicionalna prireditev pote-

kala že dvanajstič zapored. Čeprav nas je pričakalo hladno in deževno nedeljsko popoldne, se je v dvorani kulturnega društva trlo obiskovalcev pa tudi pevcev. Zapelo je devet ubranih zborov. Začeli smo z najmlajšimi. Zapeli so nam Cekinčki in Cekini, ki jih vodi Damijana Vončina, potem mlajši župnijski pevski zbor pod vodstvom Jožice Rupnik in starejši otroški pevski zbor pod vodstvom Marte Habe. Predstavila sta se nam tudi dva mladinska zbora; prvi pod vodstvom Damjane Vončina, drugega pa je vodila Lea Kavčič. Drugič je na reviji Naj pesmi srca nam vedre zapel Ženski pevski zbor Ivan Rijavec, ki ga vodi Katja Bajec Felc. Predstavili so se še Pobje pod taktirko Veronike Rupnik in Mešani pevski zbor dr. Francišek Lampe s Katjo Bajec Felc na dirigentskem mestu. S svojo lepo zapeto pesmijo so nekateri presenetili, nekateri pa potrdili dejstvo, da lepo in doživeto pojejo. Obiskovalci so bili vidno navdušeni. Vsak zbor so pospremili z bučnim aplavzom. Na koncu tega prekrasnega popoldneva pa so vsi pevci in obiskovalci skupaj zapeli Avsenikovo Slovenija, od kod lepote tvoje. Tako se je končalo še eno lepo nedeljsko popoldne v družbi glasbe, ki daje življenju barvo, lepoto in razigranost.

MOPZ POBJE

Moška pevška zasedba VoiceMale počastila Bernardov večer

V sredo, 22. oktobra 2008, smo bili v dvorani v Črnem Vrhu priča drugemu Bernardovemu večeru, posvečenemu g. Bernardu Čuku, vestnemu, pridnemu in dobremu človeku ter članu KUD Sloge, ki je obenem tudi krivec za nastanek našega zbora.

Letos smo si zamislili malce drugačen Bernardov večer, saj so v našo vasico prišli v goste člani angleške moške pevske zasedbe VoiceMale. Pobudnik tega srečanja je bil g. David Burbidge, ki smo ga člani zbora sre-

čali na literarnem večeru konec marca v Zrečah. Davida je, odkar je prvič stopil na slovenska tla, naša državica popolnoma zasvojila in tako se večkrat na leto z različnimi angleškimi zbori in tudi s svojo družino rad vrača k nam. Tako je letošnjo jesen na turnejo po Sloveniji pripeljal moško pevsko zasedbo VoiceMale, katere član je postal pred kratkim, in zadnja postaja na njihovem popotovanju je bil prav Črni Vrh.

Naši gostje so v Črni Vrh prispeli v sredo okrog 12. ure, kamor sta jih varno in predvsem počasi pripeljala Matej in Tomaž. Čas do koncerta smo želeli izkoristiti za krajši izlet po naših prelepih krajih, še prej pa smo jim napolnili baterije z okusnimi picami v Ski Boru. Po kosilu smo si skupaj ogledali panoramo Črnega Vrha z razgledišča na Špiku, kapelico na Vrh gore, cerkev sv. Jošta, kjer jim je naša Veronika zaigrala na orgle, nato pa je sledila še vožnja proti Zaldogu, na domačijo Janka Kosmača, predsednika naše KS. Ogled kraja, topel sprejem, nagovor g. Janka Kosmača ter seveda okusna žgana pijača so goste tako navdušili, da so že kar tam pričeli prepevati.

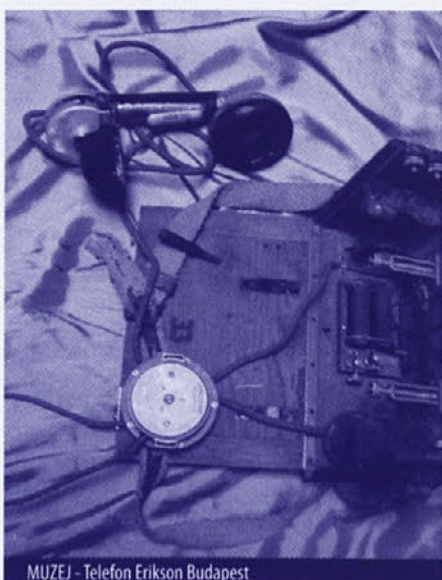
Ob 18. uri je sledila generalka za naš skupni koncert, kjer smo s skupnimi močmi sestavili program in prvič skupaj zapeli slovensko narodno Kol'kor kapljic, tol'ko let. Ugotovili smo, da David zna celo eno kitico te pesmi več, kar ni preveč pohvalno za nas, mar ne. Sledil je koncert pred polno kulturno dvorano.

Po prijetnem koncertu pa smo se skupaj vrnili na turistično kmetijo Pr' Mark, kjer smo po zelo dobri večerji in ob dobri kapljici nadaljevali druženje pozno v noč ter stkali prijateljske vezi. Verjetno sta kar oba zboru prepela ves svoj repertoar in tudi tiste pesmi, ki nam ponavadi ne gredo dobro od grl, so nam tokrat – sploh proti koncu večera – šle odlično. Gostje iz Anglije so na turistični kmetiji tudi prenočili ter se naslednji dan po zajtrku in sprehodu po bližnji okolici odpravili proti letališču Brnik in naprej proti domu.

Verjamemo, da smo bili tako mi kot tudi člani VoiceMale zadovoljni z našim prvim srečanjem. Še enkrat pa bi se radi zahvalili vsem, ki ste nam pomagali pri organizaciji tega večera in tudi krajanom, ki ste s svojim prihodom v dvorano veliko doprinesli k lepemu večeru.

IVAN RUDOLF

Muzej je že upihnil prvo svečko

MUZEJ - Telefon Erikson Budapest

FOTO IVAN RUDOLF

Prvo leto po odprtju muzejske zbirke eksponatov 1. svetovne vojne je mimo in zadovoljno ugotavljam, da je zanimanje za našo zgodovino kar dobro. Še posebej sem zadovoljen z obiskom učencev osnovne šole in otrok iz vrtca, na obisk pa pridejo tudi cele družine.

Tudi turisti se ustavljajo, ko se sprehajajo mimo, in se zanimajo, kaj varuje železni vojak pred vhodom. Tako obisk popestri turistično ponudbo našega kraja. Zbirka se tudi lepo veča in kar kliče po novih prostorih, tako da moram v bližnji prihodnosti razmišljati tudi v tej smeri.

Rad bi koga navdušil, da bi začel zbirati tudi gradivo 2. svetovne vojne, saj bi se sedaj dobilo še dosti stvari, v prihodnosti pa jih bo vedno manj, manj pa bo tudi udeležencev te vojne in s tem se bodo informacije izgubile.

Pričel sem tudi zbirati podatke za zbornik, ki bi ga rad izdal do 2014. leta, ko bo 100-letnica začetka te velike vojne. To bo velik projekt, ki ga ne bom zmogel sam, zato naprošam vse, ki jih to delo veseli, da se mi pridružijo. Vsakršne pomoči bom zelo vesel. Moja telefonska številka je še vedno 041 739 544, želeno se je tudi predhodno najaviti za ogled zbirke.

Tiste, ki muzeja še niste obiskali, bo za ogled morda navdušil prav eksponat na fotografiji. Tokrat vam predstavljam vojaški telefon Erikson Budapest, model 1905. Uporabljala ga je avstroogrska vojska. Zanimivo je, da je prestreljen z italijanskim nabojem na mestu, kamor sem položil naboj. Verjetno bi ta telefon veliko povedal, če bi znal govoriti.

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU - Pesnica Nataša Felc

Slovenski kulturni praznik je kot vsako leto postregel s številnimi prireditvami po vsej državi. Prav na sam praznik, 8. februarja, je KUD Sloga Črni Vrh pripravil zanimiv pesniški večer, obogaten s številnimi glasbenimi vložki.

Črnovrškemu občinstvu so se s svojimi pesmimi predstavile štiri domače pesnice. Najprej je svoja dela recitirala Janja Kavčič, najmlajša med sodelujočimi pesnicami. Kot pravi, pesmi zapiše, nato pa jih popravlja, dokler ni zadovoljna z njimi. Včasih ji ustvarjalni nemir ne dovoli zaspiti in je zato zjutraj utrujena, ko je treba v šolo. Petra Rupnik ustvarja svoja literarna besedila iz čiste želje po igranju z besedami. Po njenem mnenju je poslanstvo poezije v tem, da se človeku približa in ga zaziba v svojstven ritem. Že od 7. razreda osnovne šole pesni Nataša Felc, ki je svoje pesmi recitirala kot tretja po vrsti. Zanje pravi, da jih narekujeta duša in srce. Lilijana Homovec je med tokrat predstavljenimi pesnicami edina že izdala pesniško zbirko. »Tako je« je leta 2001 izšla pri založbi Sanjska knjiga.

Po starosti precej različne pesnice so s svojim izborom pesmi oblikovale literarni dogodek, v katerem razgaljeni ustvarjalec dovoli poslušalcu, da ta stopi v njegov notranji svet. Najprej je poslušalce očarala mlada nadebudna pesnica, ki ustvarja pesmi, iz katerih je mogoče začutiti mladostno svežino, istočasno pa tudi že zrelost odraščajoče najstnice. Tudi ostale tri pesniške ustvarjalke so nam postregle s čustveno nabito izpovednostjo, vendar ne zgolj z resnobno ali celo temačno tematiko, ampak tudi z duhovitostjo in igrivostjo, ki poslušalcu privabita nasmeh.

Pevke gostovale na Hrvaškem

Drugo leto ponovnega delovanja Ženskega pevskega zbora Ivan Rijavec Črni Vrh pod vodstvom Katje Bajec Felc se zaključuje. V letu 2008 smo članice zbora realizirale vse nastope, ki smo jih načrtovale, razen nastopa v Lepoglavi v sklopu njihovega festivala. Ambicioznejše načrte smo preložile na kasnejša leta, kajti zanje bo potrebno zagotoviti zajetnejša finančna sredstva, kot jih dopušča trenutni proračun društva.

V iztekajočem letu smo trikrat nastopile v Idriji, in sicer prvič na prireditvi ob kulturnem prazniku »Ivan Rijavec – Otroci pojo«, drugič na občinski reviji in tretjič v sklopu poletnih prireditev na Mestnem trgu s preostalima dvema črnovrškima zboroma. Poleg tega smo pele v Zagrebu v sklopu revije Primorska poje in v Črnem Vrhu na krajevni reviji Naj pesmi srca nam vedre.

Najodmevnejši je bil zagotovo naš nastop v Zagrebu, kjer smo zapele rojakom, ki bivajo v glavnem mestu sosednje Hrvaške. Revija Primorska poje je letošnje leto prvič gostovala na Hrvaškem in v posebno čast nam je bilo, da smo bile za ta nastop izbrane tudi mi. Revija je potekala v koncertni dvorani Glasbenega zavoda oziroma Akademije za glasbo. Nastop nam bo ostal v spominu po enkratni akustiki dvorane, številnih poslušalcih, ki so spremljali koncert, in dolgotrajnem aplavzu, ki smo ga bile deležne.

Enako kot preteklo leto smo tudi v letu 2008 imele vaje vsako sredo v prostorih osnovne šole, za uporabo prostora in klavirja se ob tej priliki zahvaljujemo ravnateljici Alenki Cvetaš. Čeprav na vaje prihajamo iz različnih krajev, se vaj redno udeležujemo. Upam, da bo tudi v bodoče tako, ko nas čaka realizacija še ambicioznejših načrtov.

ALOJZ RUPNIK

Čebele v letu 2008

Leto 2008 je bilo za čebele in nasploh za čebelarstvo eno najslabših v zadnjih tridesetih letih. Že samo prezimovanje je bilo zelo neuspešno in je odmrlo precej čebeljih družin, pa

ne zaradi zime, pač pa zaradi velikega napada varoe – čebeljega zajedalca, ki že nekaj let kar močno ogroža čebelje družine. Na žalost še vedno niso odkrili uspešnega zatiranja te nadloge, zato imamo čebelarji veliko problemov in tudi veliko škode. V pretekli zimi smo na območju Čebelarskega društva Idrija čebelarji bili ob 260 čebeljih družin, to je 24 %, za Slovenijo pa je ta odstotek še nekoliko večji. Vzrok velikih zastrupitev so razna škropiva, predvsem tam, kjer je kmetijstvo in sadjarstvo bolj intenzivno.

Tudi preko poletja ni bilo ugodno za čebele, saj ni skoraj nič medilo. Težko bi rekel, da je za tako stanje krivo samo vreme, saj je bilo tudi precej lepega, a medilo ni. Nekaj so čebelice nabrale na cvetju regrata, nekaj na travi, še največ pa na lipi. Gozd (smreka, jelka in javor) pa je popolnoma odpovedal. Bo res držalo, kakor so rekli že stari čebelarji, da kadar je medeno leto, medi vsak kol, kadar ni, pa nič.

Gotovo se bo tudi na slovenskem trgu poznalo pomanjkanje slovenskega medu. Bo pa gotovo toliko več uvoženega, pri katerem pa je večkrat vprašljiva kvaliteta. Čebelarji se vedno tolažimo s tem, da bo drugo leto boljše, in upamo, da bo res tako. Če se bo tako nadaljevalo, poleg omenjenih nadlog je tu še obdavčitev čebelarstva, bo zanimanje za čebelarjenje še bolj upadlo, predvsem pri mladih. Že sedaj so mladi čebelarji zelo redki.

Vendar pa ne smemo gledati samo s temne strani. So tudi lepše in vesele, zato smo še vedno optimisti. Bo še medilo!

TADEJA GODNIK

Prostovoljno delo stanovalcev doma in mladih

V Domu za starejše Bor že leto in pol poteka projekt Stanovalci doma kot prostovoljci. V projekt je bilo vključenih sedem stanovalcev – prostovoljcev, katerih se je prijelo ime spremljevalci. Naloga vključenih v projekt je, da nudijo pomoč novosprejetim stanovalcem na stanovanjski oddelku v fazi adaptacije v novo življenjsko okolje. Prostovoljci stanovalci nudijo naslednje oblike pomoči: pomoč pri spoznavanju prostorov doma, spoznavanje in obvladovanje urnikov obrokov in urnikov aktivnosti, spremljanje na

obroke in aktivnosti, seznanjanje z vsakodnevnim življenjem v domu, seznanjanje z delovanjem dvigala, druženje.

V tem letu so spremljevalci nudili pomoč dvaindvajsetim sprejetim stanovalcem. Nekateri novosprejeti stanovalci potrebujejo manj kot pet dni spremljanja, ker se hitro orientirajo v novem okolju, nekateri pa potrebujejo več. Spremljevalci se radi prilagodijo potrebam posameznika in so vedno pripravljeni nuditi stanovalcem svojo obliko pomoči, če jim le zdravje dopušča. V večini primerov je po spremljanju ostala neka posebna vez med spremljevalcem in spremljanim stanovalcem.

Spremljevalci s svojim prostovoljnim delom pridobivajo samozavest, saj pridobivajo občutek koristnosti in večje aktivnosti v vsakdanu. Spremljani stanovalci pa dobi občutek varnosti, saj ve, da lahko vpraša spremljevalca vse, kar ga zanima, teži. Veseli smo dobrih rezultatov, ki jih prinaša projekt. Čuti se zadovoljstvo spremljevalcev, spremljanih stanovalcev in tudi zaposlenih, saj jim je ta oblika sodelovanja spremljevalcev v pomoč pri vsakodnevnem delu. Ob tej priložnosti, bi se rada zahvalila vsem spremljevalcem, ki so vedno pripravljeni stati ob strani novim stanovalcem in jim pomagati po svojih najboljših močeh.

V našem domu nimamo samo prostovoljcev stanovalcev, ampak imamo tudi mlade prostovoljce. V preteklem šolskem letu smo imeli dve prostovoljki, ki sta individualno obiskovali dve stanovalki, in pa prostovoljko, ki je bila vključena v pogoorno skupino stanovalk B-oddelka. Obveznost prostovoljca je, da enkrat tedensko za eno uro obišče stanovalca. Čas obiska si s stanovalcem sami organizirajo – se pogovarjajo, sprehajajo, igrajo družabne igre ... Pač tisto, kar radi počnejo. Na koncu šolskega leta prostovoljci prejmejo potrdilo o opravljenem prostovoljnem delu in pa zahvalo za njihovo delo s strani Centra za socialno delo Nova Gorica, oziroma projekta Prostovoljno socialno delo, v katerega smo kot dom za starejše tudi vključeni. V letošnjem šolskem letu se je za obiske stanovalcev v našem domu odločilo pet birmank v okviru priprave na birmo. Naše stanovke so jih zelo vesele in z navdušenjem pričakujejo njihove obiske.

In čisto na koncu vabim vse mlade, ki bi radi koristno izkoristili svoj prosti čas ter ga bili pripravljeni preživeti s stanovalci doma, naj se pridružijo našemu projektu in postanejo prostovoljci. Mladi – vabljeni ste k nam!

POLONA RUDOLF

Mladina je naša bodočnost

Pravijo, da na mladih svet stoji, zato smo v našem društvu posebej ponosni na naše najmlajše člane, ki kljub svoji mladosti vedo veliko o gasilstvu in požarni preventivi. Gasilski podmladek je za gasilska društva zelo pomemben, saj tako v svoje vrste dobivajo sveže in mlade moči. Pomembno je tudi, da znanje o zaščiti in reševanju dobijo že otroci, ker se tako bolje zavedajo nevarnosti naravnih nesreč. Mladinska komisija je poseben organ društva, zato imajo svoj plan dela, ki ga uresničujejo ob sobotnih gasilskih vajah. Tudi oni se enkrat letno srečajo na občnem zboru, kjer pregledajo opravljeno delo in naredijo plan za naprej. V februarju je bil znotraj Prostovoljnega gasilskega društva Črni Vrh prvi občni zbor gasilske mladine, ki so se ga udeležili tudi predsednik in poveljnik društva ter ravnateljica Osnovne šole Črni Vrh Alenka Cvetaš, saj društvo, posebej Mladinska komisija, zelo dobro sodeluje s šolo.

Najmlajši člani svoje znanje pokažejo na različnih tekmovanjih, na katerih dosegajo lepe rezultate. Na tekmovanju gasilsko-športno-tehničnih disciplin sta se ekipi mlajših pionirk in mladincev uvrstili na državno tekmovanje, kjer sta osvojili 30. in 46. mesto. Na gasilskem orientacijskem tekmovanju Severnoprimske regije so starejše pionirke dosegle tretje mesto, na gasilskem kvizu pa se je ekipa mlajših pionirk uvrstila na državno tekmovanje. Vsi ti rezultati so za naše društvo izjemen uspeh, saj gasilska mladina pri nas organizirano deluje šele tretje leto. Seveda vseh teh uspehov ne bi bilo brez prizadevnih mentorjev Jureta Kavčiča, Florijana Tominca in Andreja Žigona ter podpore predsednika Emila Rudolfa in poveljnika Valentina Lampeta.

Za mlade člane smo letos že drugič organizirali strokovno ekskurzijo, podali so se v Metliko, kjer so si ogledali Slovenski gasilski muzej. Tudi na ta način so mladi spoznali veliko novega o razvoju gasilske opreme.

Ker gasilstvo ni le učenje, temveč tudi druženje, so se najmlajši in njihovi mentorji iz našega društva letos že drugič udeležili gasilskega letovanja v Umagu, ki ga organizira Gasilska zveza Idrija. Tu je potekala gasilska šola, našel pa se je čas tudi za kopanje, druženje in sklepanje novih prijateljstev v duhu pravega gasilskega tovarštva, saj je pravi gasilec po srcu vedno pripravljen svojemu bližnjemu nesebično pomagati. To je tudi čar prostovoljnega gasilstva, ki v našem kraju deluje že preko 110 let, na Slovenskem pa skoraj 140 let. Na pomoč!

POLONA RUDOLF

Novonastalo Društvo klekljaric Črni Vrh in Godovič

FOTO ARHIV MOPZ POBIE

Klekljanje ima v naših krajih močne korenine. Ob večerih so skupaj klekljale naše babice in prababice, si izmenjale novice in si tako krajšale čas. Danes, ko svet vse bolj hiti, je takega druženja vse manj, zato so se klekljarice na Črnovrškem in Godoviškem odločile, da se združijo v sekcijo idrijskega društva klekljaric. Članstvo v sekciji je zelo hitro naraščalo, zato se se odločile, da ustanovijo svoje društvo. Tako je letos nastalo Društvo klekljaric Črni Vrh in Godovič, ki mu predseduje Marija Rupnik Hladnik.

V tem šolskem letu se klekljarice dvakrat mesečno srečujejo v prostorih Osnovne šole Črni Vrh. Ob bulah dekleta in žene malo poklepetajo, kljub temu pa se naučijo tudi marsikatero novo klekljarsko skrivnost. Pri tem jim pomaga strokovna vodja Anka Jamšek, saj je eden izmed njihovih glavnih ciljev, da čim več izdelkov članic pridobi geografsko označbo. Ker so v vsem tem času naklekljale precej izdelkov, so že večkrat pripravile razstave. Društvo si je za letošnje šolsko leto zadalo kar nekaj nalog. Svoje izdelke trenutno razstavljajo v domu za starejše v Črnem Vrhu, pripravljajo se na razstavo v Godoviču, kjer bodo na ogled namizni prti in novoletna dekoracija. Prav vse kle-

kljarice se izkažejo pri izdelovanju novoletnih voščilnic s klekljano čipko. V velik izziv jim je tudi klekljati z barvnimi sukanci, zato se bodo udeležile delavnice na to temo. Ob zaključku klekljarske sezone pa načrtujejo samostojno razstavo v Črnem Vrhu.

Čipka ni zgolj izdelek, saj je kreativna in daje velike izrazne možnosti ter krepi povezovanje in prijateljstvo med klekljaricami različnih generacij, kar je tudi zelo pomembno.

JAKA KENK

Tanja Žakelj osvojila drugi naslov svetovne prvakinje

Sezona 2008 je pomenila sedemnajsto leto neprekinjenega delovanja MBK Hidrie Črni Vrh. V klubskih analih bodo kot najpomembnejši dosežki sezone zapisani – osvojitev naslova svetovne prvakinje Tanje Žakelj v kategoriji žensk do 23 let v italijanskem Male Val di Sole, drugo mesto iste tekmovalke na evropskem prvenstvu v St. Wendlu v Nemčiji ter 10. mesto Nine Homovec na tekmi svetovnega pokala v Vallnordu v Andori. Glavni cilj letošnje sezone, nastop na olimpijskih igrah v Peking, ki je bil po predzadnji kvalifikacijski tekmi v Andori že v rokah Nine Homovec, na žalost ni bil realiziran, kajti njen rezultat je v Ford Williamu izboljšala Blaža Klemenčič (Pintateam) ter si s tem priborila nastop na olimpijskih igrah.

Petintrideset klubskih tekmovalcev (sedemnajst v krosu, trinajst v spustu in pet najmlajših) se je udeležilo petinšestdesetih tekmovanj v Sloveniji in tujini. Na državnih prvenstvih v krosu, spustu in vzponu je klub osvojil devet medalj (šest zlatih – Jerneja Tratnik v krosu in vzponu, Tanja Žakelj in Nina Homovec v krosu, Alen Štucin in Jaka Podobnik v vzponu; dve srebrni – Nejc Rutar v spustu in Robert Blaznik v krosu; eno bronasto – Luka Vodopivec v krosu), to je sedem manj kot v lanskem rekordnem letu. Tanja Žakelj in Nina Homovec sta uspešno nastopali na tekmah svetovnega pokala, v državni reprezentanci pa so na evropskem in svetovnem prvenstvu poleg njiju nastopili tudi Nejc Rutar, Luka Homovec, Matjaž Budin in Polona Batagelj.

V letu 2008 je klub organiziral dve tekmovanji. Najprej 27. 7. 2008 na terenih Smučarskega centra Javornik tekmo slovenskega pokala v spustu in državno prvenstvo v 4-krosu. Tekma v vzponu je bila zaradi slabega vremena odpovedana. Drugo tekmovanje je bilo 23. 8. 2007 mednarodna tekma najmlajših Junior bike v Balili pri Črnem Vrhu.

Po nekaj letih premora je bilo v letošnjem letu v soorganizaciji MBK Hidria, KD Sloga 1902 in STK Idrija izvedeno tudi občinsko šolsko prvenstvo v gorskem kolesarstvu. Od štirih tekem sta bili dve organizirani v Črnem Vrhu, ena v Balili in ena na območju kasarn. Od številnih črnovrških osnovnošolcev, ki so nastopili na tekmah občinskega pokala, se jih je peterica včlanila v klub in v septembru že nastopila na tekmah italijanskega Junior cross pokala. Med okoli 150 tekmovalci so črnovrški dečki uspešno zastopali slovensko gorsko kolesarstvo. Blaž Govekar je v kategoriji dečkov letnika 1999 zmagal v generalni razvrstitvi pokala, istočasno pa si je privozil tudi dve posamični zmagi.

Z letom 2008 se je iztekla triletna pogodba o generalnem pokroviteljstvu korporacije Hidria nad črnovrškim klubom. Kdo bo v naslednjem olimpijskem ciklusu do olimpijskih iger v Londonu leta 2012 pokrovitelj MBK Črni Vrh, še ni znano. Čeprav pogovori o generalnem sponzorju še niso zaključeni, pa so aktivnosti za leto 2009 že v polnem teku. Tekmovalna ekipa MBK Črni Vrh bo prijavljena kot UCI-ekipa, kateri bodo omogočeni neposredni nastopi na tekmah svetovnega pokala in ne le preko reprezentance kot dosedaj, klub bo okrepilo nekaj najboljših slovenskih gorskih kolesarjev, aktivnejše pa bo tudi delo z najmlajšimi. Na področju tekmovanj bo v letu 2009 nekaj sprememb. Organizirale se bodo le dve tekmi občinskega pokala in tekma Junior bike, tekmi v spustu in krosu za starejše kategorije pa ne bosta organizirani. Izkušnje iz preteklih let pa tudi letošnjega leta niso ravno vzpodbudne za to. Številni upravni in organizacijski zapleti ter nezainteresiranost krajanov za tovrstno promocijo kraja so pri organizatorjih pospešile odločitve, da se v kolarstvu prireditve slovenskega pokala in Alpe Adria pokala ne prijavijo.

Pregled dela KS Črni Vrh v letu 2008

V začetku letošnjega leta, še posebej pa po obisku g. župana Bojana Severja na 10. seji sveta KS Črni Vrh v mesecu januarju smo člani sveta KS Črni Vrh pričakovali precej uspešno leto, ki je bilo pred nami. Pričakovanja so se nadaljevala tudi po sprejetju proračuna občine Idrija, kjer je bilo kar precej sredstev namenjenih investicijam v KS Črni Vrh.

V letu 2008 smo lahko najbolj veseli prizidka k naši OŠ. Celotna investicija je vredna nekaj manj kot 500000 €. Dela so se kljub dodatnim zapletom končala v predvidenem roku, tako da se je pouk v šolskem letu 2008/2009 pričel v lepo urejeni šoli. Svet KS Črni Vrh se želi tudi ob tej priložnosti še enkrat zahvaliti vodstvu šole in učiteljem za ves svoj trud v času gradnje in ob zaključku del, saj je bilo potrebno poleg vsega skrbeti tudi za nemoten zaključek starega in pričetek novega šolskega leta. V letošnjem letu je bilo na novo asfaltiranih 1730 m javnih poti. Skupna vrednost del, brez 1/3 udeležbe krajanov je znašala 78834 €.

Pred dvorano KUD Sloga so bile zgrajene prepotrebne sanitarije. Vrednost del je znašala 13280 €. Od tega je občina prispevala 11680 € in KUD Sloga 1600 €. V Zadlogu, v zaselku Podtiso Vrh je bila zgrajena avtobusna čakalnica. Za gradbeni material v vrednosti 4006 € je prispevala občina, 1045 € in preko 300 delovnih ur pa so prispevali krajani sami. Obnovljen je bil tudi vhod na pokopališče v vrednosti 540 €.

Seveda so bila postorjena tudi manjša, neopazna dela, kot so priprava planov za naprej, zbiranje podatkov in parcelnih števil za čez 150 usmerjevalnih in označevalnih tabel v naši KS itd.

Na naše veliko razočaranje pa se žal niso nadaljevala obljubljena dela na vodovodu in vodohranu v Zadlogu. Ob že znanih finančnih težavah občine Idrija smo odločeni, da se v letu 2009 zgradi vse, kar je bilo planirano v tem letu in kar je bilo planirano za leto 2009. Prav tako trenutno še vedno ne moremo z gotovostjo potrditi, kdaj bo v Črnem Vrhu na voljo optična povezava. Trenutno se preverja

možnost postavitve antene, saj optičnega kabla očitno še nekaj časa ne bo.

V naslednjem letu smo v svetu KS Črni Vrh soglasni, da bomo poleg nadaljevanja asfaltacije vsekakor usmerili največ dela v ta dva letos nedokončana projekta, torej vodovod in vodohran v Zadlogu. V planu za 2009 pa je med drugim tudi začetek urejevanja vaškega jedra.

FRANKO RUDOLF

Najprej divji prašič, nato še volk

Z lepotami našega lovišča in s katero divjadjo gospodarimo, smo vas seznanili v tem glasilu v preteklih letih. V letu 2008 pa smo naleteli na nove izzive, ki terjajo od nas veliko angažiranja.

V začetku poletja so se pojavili divji prašiči, ki so se precej namnožili v jugozahodni Sloveniji. Pojavljati so se začele velike škode na kmetijskih površinah. Divji prašiči pri iskanju hrane razrijejo travnike in senožeti tako, da je košnja onemogočena. Z lastniki zemljišč smo se dogovorili, kako sanirati nastalo škodo. Žal nam je nekaj tega dela še ostalo. Za leto 2008 so nam na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Zavod za gozdove) odobrili odstrel treh ščetinarjev. Odstrel smo realizirali v nekaj dneh. Zaradi velike škode smo dvakrat zaprosili za povečan odstrel in tako odstrelili kar devet divjih prašičev. To je za naše razmere izreden uspeh. Lov na divje prašiče je otežen, ker izstopajo v nočnih urah in imajo odlično razvita vsa čutila, tako da se jim je težko približati na strelno razdaljo.

V avgustu smo opazili v lovišču prisotnost volkov. Najprej na področju Male gore, nato na Javorniku in v Nadrtnu. V začetku oktobra so v Predgrižah napadli trop koz in raztrgali sedem živali. Uslužbenec Zavoda za gozdove je ocenil škodo, ki jo je poravnala država. Medved, volk in ris so z zakonom zaščitene živalske vrste, ki jih lovci ne smemo loviti. Za odstrel omenjenih živali je zagrožena visoka denarna kazen. Po napadu v Predgrižah smo opazili volkove še v Mrzlem Logu, na Križni gori, v Godoviču in Lomeh. Slavku Rupniku je uspelo volka tudi fotografirati in nastale so lepe fotografije. Vsak naš

član si želi odstreliti volka, saj je bil v našem lovišču zadnji volk uplenjen okrog leta 1950. Čakamo na odločbo Ministrstva za okolje in prostor, s katero bi nam bil dovoljen odstrel.

Nenazadnje naj omenim še divja odlagališča smeti, ki jih je veliko na področju našega lovišča. Vsak teden komunalno podjetje odvažja smeti – nekaterim to ni dovolj. Odmetavajo smeti v plastičnih vrečah in kartonskih škatlah v naravo. V gozdovih je veliko plastičnih kantic od olja za motorne žage. Lahko so tudi pozabljene, saj je v prenekateri še olje. Ko taka platenka po določenem času razpade, izteče olje v podtalnico in povzroči veliko onesnaženje.

Ob vseh naših cestah ležijo zavržene pločevinke in platenke. Mnogi se med vožnjo odžejajo in mimogrede odvržejo prazno embalažo. Naš znani literat je zapisal, da je naša domovina raj pod Triglavom, ki ga občudujejo tudi tujci. Potrudimo se, opustimo svoje slabe in škodljive navade, naredimo nekaj za čisto okolje, da bomo deželo pustili zanamcem res kot raj pod Triglavom.

TOMAŽ RUPNIK, VINKO MLINAR

Pridružite se nam

Kot vsako leto smo člani Malonogometnega kluba Fatamorgana or-

NOGOMET - Turnir vasi

ganizirali dva turnirja v malem nogometu. 24. maja 2008 smo tako že devetič zapored organizirali turnir vasi. Letos se ga je udeležilo osem ekip s Črnovrške planote. Turnir se je kot prireditev med krajanmi zelo dobro prijel, kar se kaže tako med igralci kot med gledalci. Tako eni kot drugi smo iz leta v leto številčnejši. Na turnir se prijavljajo vse mlajši igralci, kar pomeni, da na Črnovrškem še dolgo ne bo ugasnilo zanimanje za nogomet. Po drugi strani pa je to tudi posledica dobrega in načrtnega dela z najmlajšimi v nogometni šoli Fatamorgane. Letos sta se v finalu turnirja vasi pomerili ekipi Muli in Zadlog. Zmagali so Muli. Za vse gledalce smo organizirali športno nagradno igro, v kateri je bil najboljši Jošt Rupnik, ki je za nagrado prejel nogometno žogo. Po zaslugi lepega vremena ter športnega

obnašanja vseh sodelujočih je turnir zelo dobro uspel. Seveda pa ne gre pozabiti velikega števila gledalcev, s čimer se lahko pohvali le redki turnir v naši okolici.

Kar nam lani ni uspelo, nam je pa letos. 12. julija 2008 smo tako organizirali 15. dnevno-nočni turnir. Udeležilo se ga je 12. ekip iz širše okolice. Zmagala je ekipa J&B Djani iz Ljubljane, ki je v finalu premagala ekipo Kontrabantar iz Cerknice. Najboljšim ekipam ter najboljšemu igralcu ter vratarju smo podelili pokale, denarne in praktične nagrade. Zopet pa lahko pohvalimo številčne gledalce za športno in bučno vzpodbujanje skozi celoten turnir.

Nogometna šola Fatamorgana še vedno deluje, čeprav se je v letošnjem letu število članov nekoliko zmanjšalo. V klubu imamo tri različne selekcije U-8, U-10 in U-12, ki skupaj s člani Nogometnega društva Idrija zelo uspešno nastopajo v medobčinski nogometni ligi. Zahvaljujemo se vsem staršem, ki skrbijo, da prevoz ni nikoli ovira za trening ali tekmo. Trenutno je največji problem ravno v pomanjkanju časa obeh trenerjev, zato se nam vsak, ki ima željo po tovrstnem delu, lahko pridruži. Ne bomo pa dovolili, da bi karkoli postala prevelika ovira za nadaljevanje nogometne šole.

Športni pozdrav!

PATRICIJA BIZJAK

Tradicionalno pustno rajanje

Pustovanje že nekaj let tradicionalno poteka v času pusta v dvorani KUD Sloge. Letošnje je potekalo 2. februarja. Vsako leto se zbere veliko otrok in tudi starejših. Vidimo najrazličnejše maske, kot so indijanci, kavbojci, vojaki, miške, čebelice, vile, čarovnice, kraljice, marsovci in posnemovalci risanih in filmskih junakov.

Nekaterim je najbolj všeč, ker lahko plešejo, drugim, ker se lovijo, tretjim pa, ker se zabavajo z ugotavljanjem, pod katero masko je kdo, saj se nekaterih res ne prepozna. Meni je vsako leto všeč, ker plešemo, pojemo in se lahko tudi tam družim s svojimi prijatelji in sošolci. Ne smemo pa pozabiti niti na okusen pomfri in topel čaj, ki nam poteši lačne želodčke.

Smučarske priprave mladih nadebudnih tekmovalcev

Člani Smučarskega kluba Javornik smo se nedavno odpravili na nekaj-dnevne smučarske priprave v vas Kaprun.

Četrtek, 11. oktober

Dan, ko smo se zbrali na trgu v Črnem Vrhu, natovorili bel kombi in se odpravili proti Kaprunu. Vožnja je minila hitro, saj smo imeli kar dve GPS-napravi na sprednjem sedežu. Prva pravi, naj zavijemo levo, druga pravi, da nimamo pojma in da moramo zaviti desno. Po štirih urah vožnje in natančnem vodenju GPS-navigatorjev skozi oba zahtevna ovinka (levega in desnega) smo prišli v vas Kaprun. Na hitro smo si pogledali okolico in se vselili v dva krasna apartmaja zraven reke. Jasno, vsi utrujeni smo hitro zaspali.

Petek, 12. oktober

Zjutraj je bilo vreme oblačno, toda to nas ni zmotilo in napravili smo prve zavoje na urejenih progah. Potem se je pa začelo: pritisni na robnike, nagni se naprej, kolena vzporedno, kaj vendar počneš z boki ... Toda dan je prehitro minil.

Sobota, 13. oktober

Zopet smo zgodaj vstali in nadaljevali s treningi. Vreme je bilo boljše, le gneča je bila velika. Tako smo se kar pošteno načakali pred vlečnicami, toda dan je bil vseeno krasen. Zvečer smo odkrili atletsko igrišče na sosednjem bregu reke. Tek na 60 m, skok v daljino, pravi mali atletski miting nam je popestril večer.

Nedelja, 14. oktober

Petje. Nekdo med nami je dopolnil 16 let. Zopet smo ves dan pridno smučali in pazili na tehniko. Vse skupaj je bilo že kar naporno. Zvečer pa še učenje. Medtem ko smo se dekleta učila, so se fantje potepali po vasi. Zanimal jih je predvsem en Golf GTI, kar nam dekletom sploh ni razumljivo. V ponedeljek smo se še zadnjič peljali z gondolo gor in dol na ledenik. Potem smo spakirali, vklopili obe GPS-napravi in se odpravili proti domu.

Šalčka kofjeta

V nedeljo, 20. januarja, je v Črnem Vrhu gostovalo Društvo gospodinj in dramska skupina Planina pri Ajdovščini. Obiskovalce so z dvema ljudskima pesmima najprej pozdravile pevke iz društva. Pester program so nadaljevali z ogledom krajšega filma »Bo vhcet, bo vhcet ...!«, ki so ga posneli na temo običaja poroke iz prve polovice prejšnjega stoletja. Koncept zanj so oblikovali člani društva, in sicer na podlagi pripovedovanj starejših krajanov, ki radi poudarjajo, kako je bilo v preteklosti lepo, ko so se ženili. Pri ustvarjanju filma je sodelovalo kar okoli štirideset domačinov. Za zadnji del tokratnega programa so prihranili veseloigro »Šalčka kofjeta«, ki je zbrane spomnila, kako se »kofetarjem« prileže skodelica dišeče, okusne kave. Da pa ne bi svoje publike pustili domov samo z golo mislijo na kavo, so jih po zaključku povabili na konkretno skodelico kave, poleg tega pa tudi na druge kuharske dobrote, ki so jih pripravile marljive roke članic Društva gospodinj.

URŠKA ČUK

Šola – ponos našega kraja

Še vedno se zelo dobro spominjam dni, ko sem gulila šolske klopi v naši majhni domači šoli. Takrat se seveda še nisem zavedala, kako zelo pomembna je ta zgradba zame, a že po koncu osmega razreda sem se vedno rada vračala med tiste zidove, ki tiho prenašajo s seboj večdesetletno zgodovino učenja, igre in druženja. Z veseljem opazujem trdo delo učencev, učiteljev, ravnateljice in vseh ostalih šolskih delavcev ter se veselim uspehov, ki jih dosegajo. Letos sem tako šolske duri prvič prestopila ob otvoritvi na novo zgrajenega prizidka, ki je bil zaradi uvedbe devetletke več kot potreben. Z vsakim korakom sem bila bolj presenečena in vesela nad zunanji spremembami, ki jih bila naša šola deležna, saj to pomeni boljše pogoje tako za učitelje kot za učence.

Ko sva se z gospo ravnateljico Alenko Cvetaš kasneje pogovarjali, mi je povedala, da so s prizidkom dobili štiri popolnoma nove razrede in tri učiteljske kabinete, kar pomeni, da ima na predmetni stopnji skoraj vsak predmet svojo učilnico, svoj prostor

pa je dobila tudi Čipkarska šola Idrija. Poleg tega imajo učiteljice z novimi kabinetmi več prostora, kjer se lahko pripravljajo na pouk in shranjujejo pedagoški material. V prvotnem načrtu je bilo sicer mišljeno, da bi del novega prizidka namenili zbornici in dvema pisarnama, a so se v kolektivu temu odpovedali, saj se jim je zdelo škoda, da bi s tem izgubili učilnico. Sredstva, ki so jih s tem pridobili, so porabili za nova vrata po celi šoli, polovica razredov pa ima tudi novo opremo. V vseh učilnicah so na voljo računalniki, učiteljicam in učencem pa je na voljo veliko pedagoških pripomočkov za uspešno delo. Otrokom je na voljo tudi veliko dejavnosti z najrazličnejših področij (športnega, likovnega, glasbenega ...).

Od letos naprej je šola velikodušno odstopila prostore nekdanje učilnice za tehnični pouk predšolski skupini otrok, ki obiskujejo vrtec, saj je slednjemu zmanjkalo prostora. Za potrebe tehničnega pouka je zdaj v uporabi učilnica za biologijo in kemijo, ki ima temu primerno opremo.

Z letošnjo prenovu so dokončno uredili tudi šolsko knjižnico, kjer si otroci lahko sposojajo učno ali drugo čtivo, en prostor pa je namenjen krajevni knjižnici, ki kraju glede na število prebivalcev pripada. Zaenkrat je ta prostor še prazen, se pa ravnateljica šole in delavci Mestne knjižnice in čitalnice Idrija trudijo, da bi ga čim prej zapolnili s policami knjig in odprli za krajanje. V krajevni knjižnici bo tudi možnost uporabe računalnikov z dostopom do interneta.

Poleg tega, da se na naši šoli trudijo za kvaliteten pouk, pestrost dejavnosti, v katerih lahko otroci odkrivajo svoje talente in zanimanja, pa se vsi trudijo za boljše medosebne odnose. Že vrsto let izvajajo projekte, ki osveščajo otroke in mlade o nasilju, o možnostih njegovega preprečevanja, zelo uspešno pa sodelujejo tudi z Domom za starejše Bor in tako lepšajo dneve starejšim, sami pa odkrivajo lepote medgeneracijskega druženja.

Ravnateljica je na koncu najinega pogovora takole zaključila: »Lahko rečem, da smo prijazna šola, odprta tudi za potrebe krajanov. Vsak od nas se na svojem področju trudi po najboljših močeh. Otrokom želimo le dobro. Želimo si, da bi otroci poslušali naša navodila, besede, saj učenje ni samo učenje za znanje, ampak se učimo tudi za življenje.«

TATJANA BENČINA

Taborniški »cukrčki«

Taborništvo je nepolitično, prostovoljno in vzgojno gibanje za mlade. Odprto je prav vsem ljudem. Deluje v skladu z načeli in metodo svetovnega skavtskega gibanja. Na Črnovrški planoti je taborniško gibanje prisotno že nekaj desetletij. V prvih letih delovanja so bili taborniki združeni v odred Brinov grič, od leta 2001 pa smo taborniki vključeni v četo Črni Vrh, ki je del rodu Srebrnih krtov iz Idrije.

Taborniška srečanja že vsa leta obstoja čete potekajo vsako soboto v prostorih osnovne šole v Črnem Vrhu. Redna srečanja popestrimo in nadgradimo z raznimi »cukrčki« oziroma taborniškimi akcijami. V lanskem letu je bilo takih akcij kar nekaj: v začetku leta smo se po dolгих počitnicah zbrali na propagandnem taboru, v decembru nas je kot vsako leto obiskal Dedek Mraz in nam natrosil malih dobrot, v domačo cerkev smo prinesli lučko miru, s sankami smo se spuščali po belih strminah, šli na izlet v neznano, za mame smo spekli okusne piškote, ob dnevu zemlje smo v sodelovanju s sokrajanji zbirali star papir, obiskali smo kino in si ogledali komedijo, rojstni dan čete pa smo obeležili s piknikom. Ob vsem dogajanju spoznavamo in doživljamo lepote narave, se učimo raznih spretnosti in z medsebojnim druženjem krepimo medosebne odnose. In to je tudi osnovni namen taborniškega gibanja.

KSENIJA GODINA

Ekološko osveščeni, s tujino povezani

Leto 2008 se je v našem vrtcu začelo pestro in zanimivo. V mesecu februarju smo obeležili naš kulturni praznik. Otroci so prinašali v vrtec svoje najljubše knjige in skupaj smo jih prebirali. Skupaj z Glasbeno šolo Idrija, oddelek Črni Vrh, smo na začetku meseca aprila sodelovali na prireditvi Letni časi. Nastopili smo s pesmicami z gibi in skupno pesmico. Za otroke je bilo nepozabno doživetje, s tem smo še okrepili odnose med ustanovami. Potem je že kmalu, 15. maja, sledilo skupno srečanje s starši ob dnevu družin, pravzaprav pohod celega vrtca v Zgornje Lome (smučišče Lome). Štartali smo na Tratah

VRTEC - Tudi dež nas ne ustavi

MARJETKA RUPNIK

Preko 60 let smo čakali na izgradnjo sanitarij

in kljub dežju prišli vsi na cilj. Pred počitnicami pa smo se še zadnjič srečali s starši, starejši otroci na nogometnem igrišču z zabavnimi igrami, mlajši pa so odšli na krajši pohod v okolico vrtca. Seveda nismo pozabili na otroke, ki zapuščajo vrtec, njim smo pripravili slovo na igrišču.

Meseca septembra se je zaradi povečanega vpisa otrok v vrtec odprl še en oddelek v osnovni šoli. Ta nam je prijazno odstopila prostor, kjer že odmeva vesel otroški smeh. Tako imamo sedaj v Črnem Vrhju tri skupine: malčki – enajst otrok, sredinci – sedemnajst in največji – deset otrok. Za vso to mladež smo odgovorne vzgojiteljice: Ksenija, Ivanka, Magda, Anka, Nadja in Tea. Z nami je še kuharica Sonja, trenutno jo nadomešča Marija. Takoj v oktobru smo začeli z našim projektom COMENIUS, ki je letošnja glavna tema, imamo pa še eno temo, tj. EKOLOGIJA. Pri projektu Comenius se bomo osredotočili na vljudnostne izraze, pravila, obnašanje, spoznali tuje dežele, jezik, kulturo. Z ekologijo se bomo srečali pri vsakodnevnih opravilih, kot je ločevanje odpadkov, skrb za okolje, varčevanje z vodo, elektriko. Seveda bomo k vsem dejavnostim povabili tudi starše, saj so aktivni člen pri vzgoji otrok. Smo pa v novembru ob prazniku jeseni že imeli skupni pohod na Čelkov vrh. Prav tako v novembru imamo po vseh vrtcih v Sloveniji dan medu, to je dan, ko se nam pridruži čebelar, ki nas seznani z vsemi postopki, pripomočki in vrstami medu. Tega z veseljem pokušamo, ko pa je tako sladek.

Praznični december je spet lep mesec, za otroke še najbolj, saj ne gre brez vseh dobrih mož, ki jih otroci nestrpnost čakajo. Skupaj s starši bomo okrasili naš vrtec, seveda z odpadnim materialom, tako se bomo dotaknili ekologije, za otroke bomo vzgojiteljice pripravile lutkovno igrico, obiskali bomo tudi starejše občane v domu Bor. Še zmeraj sodelujemo z vsemi ustanovami v kraju, enkrat mesečno obiskujemo knjižnico v osnovni šoli ter tako skrbimo za razgledanost otrok. Lahko bi rekla, da so to še majhni otroci, vendar če verjamemo v njihove sposobnosti, nas vsak dan presenetijo.

»Kam pa lahko gremo na WC? Ali je kje kakšna topla voda?« so nas sprasovali gostje, ki so se zvrstili v vseh teh letih delovanja društva v naši dvorani. In ni jih bilo malo. »Tja čez ali pa tukaj zadaj,« smo jim v zadregi odgovarjali in upali, da nas pri Metki in pri Hladniku ne bodo enkrat imeli vrh glave in nas kam poslali. Pa nas niso. Nikoli ni bilo nobene pripombe, za kar smo izredno hvaležni.

Veliko časa smo v našem društvu zbirali denar, da bi lahko sami zgradili sanitarije pred dvorano. Ko nam je končno uspelo, se je vključila tudi KS Črni Vrh. Zastavili so dobro besedo pri županu in kolesje, čeprav počasno, je steklo. Nismo verjeli, dokler niso zares začeli; najprej razbijati, potem pa na novo graditi. Brez gradbenega načrta ni šlo. Tega nam je že pred tem brezplačno izdelal Metod Habe in se mu na tem mestu prav tako zahvaljujem. Zbrani denar, ki je bil sprva namenjen za gradnjo sanitarij, pa smo porabili za ureditev vhoda v dvorano. Veseli smo, da je tudi vhod v dvorano lep in kulturn. Vsa dela so bila dokončana tik pred praznikom KS, v tednu pred Marjetno nedeljo.

Še enkrat se je pokazalo, da je v slogi moč. Iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri tem projektu!

NATAŠA FELC

Župnija kot ena družina

Preteklo pastoralno leto je bilo posvečeno družini. To je kraj, kjer se človek najprej čuti sprejetega, kjer se oblikuje in vzgaja za služenje, sočustvovanje ter solidarno življenje v družbi in tudi v Cerkvi. Tudi v naši župniji smo sledili tem smernicam slovenske in vesoljne Cerkve ter po svojih močeh poskušali spraviti v življenje vse dobre namene in sklepe. Družina iz naše župnije se je udeležila srečanja družin v soboto, 10. maja 2008, v Celju. Kot spomin na srečanje so prejeli podobo svete družine, ki je svoje mesto dobila na oltarju v naši cerkvi. V začetku oktobra pa je poromala po družinah veroučencev.

ŽUPNIJA - Udeleženci oratorija

Ob 2000-letnici rojstva apostola Pavla je na željo Svetega očeta vesoljna Cerkev razglasila leto svetega Pavla. V tem letu naj bi ponovno odkrivali lik apostola narodov in njegovih misijonarskih potovanj. Spominu apostola Pavla smo se posvetili zlasti na poletnem oratoriju ter na oratorijemskem dnevu za otroke.

Letošnje župnijsko romanje je bilo nekoliko drugačno. Pod vodstvom rojaka g. Nika Rupnika so poromali v Medžugorje. Navdušeni so bili nad duhovnim sporočilom miru, izkušnjo molitve in svetostjo tega kraja.

Vsi veroučenci so se srečevali pri rednem verouku in svetih mašah, svoje versko življenje pa so mogli utrjevati tudi v raznih skupinah, ki delujejo v župniji. Prav tako so se družili in versko bogatili tudi odrasli. Nad vsem duhovnim delom je bedel Župnijski

pastoralni svet, ki je letos dal pobudo, da bi v vsako družino prišla kakšna knjiga z versko vsebino za vsako generacijo. Predstavniki Gospodarskega pastoralnega sveta so se skupaj z župnikom trudili za lepši izgled cerkve, župnišča in okolice. Letos se je v dekanijemskem merilu odvijal pritrkovalski tečaj, ki je bil zelo dobro obiskan.

Naša župnija se je v tem letu obogatila za 13 članov (rojenih pa je bilo 12 otrok), do konca novembra pa smo se poslovili od 14 članov naše župnije. 13 otrok je prvič pristopilo k svetemu obhajilu, 25 mladih pa je z zakramentom birme stopilo na pot odraslih kristjanov. Gotovo pa je za vse zelo razveseljivo število porok in novoporočencev. Poročilo se je namreč kar 8 parov. Bog naj jih obilno blagoslavlja na njihovi skupni poti. Naj bo ljubezni polno tudi prihodnje leto.

URŠKA ČUK

?

Človeštvo mučijo ena in ista vprašanja.
Kdo smo, od kje in zakaj?
Ne cenimo pa tistega, kar Nekdo nam poklanja
in v zameno ne zahteva ničesar nazaj.

Naj bo to Bog, energija ali narava,
odgovor ostal nam bo skrita utvara,
da je med nami nekaj, nekdo,
ki nam umreti pustil ne bo.

A zakaj le bi se bali umreti,
zakaj bi morali le za odgovori strmeti?
Ali ni mar dovolj le golo življenje,
dovolj, da doživimo polno veselje?

LILIJANA HOMOVEC

Dan »D«

So igre take in drugačne,
poceni, drage in brezplačne,
igre za pare in za samce,
za stare strice in zanamce.

Daš vse za to ali pa nič,
ponudiš srž svoj ali pa kič,
igraš vse z dušo in telesom
lahko pa z masko in peresom.

In končno pade v žep sedmica
in ti si kralj in jaz kraljica,
igrava igro svoje želje
in strast v neznano naju pelje.

Potem pa pride tisti čas,
ko ni ne zelja ne klobas,
potiho pada z naju čas
in ti si alt in jaz sem bas.

NATAŠA FELC

Izberi življenje

Oh, ta november.
Kako dolg je in pust,
namočen, pepelnato siv.
Od takih mislih do kraja izmučen
in ves neživ
se človek počasi preklada,
dokler popolnoma ne izstrada
poslednje celice veselja.

Ubogi november!
Kot da s sabo nima dosti dela.
Naenkrat ga udari kot strela,
da sam ni nič kriv,
da se tak je rodil.
Na človeka ima velik vpliv.
A vendar – človek, ti si živ!
Zato – izbiraj življenje!

NATAŠA FELC

Premalo časa imam

Imam premalo časa, da bi ga zapravljala
za melanholijo in malodušje,
za iskanje napak in slabosti v drugih,
za nezadovoljstvo s svojo zunanostjo,
za slabo voljo,
za opravljanje in obrekovanje,
za kritiziranje,
za brezbriznost in egoizem,
za iskanje zgolj lastne koristi,
za izogibanje delu in dolžnostim,
za pridobivanje zgolj materialnih dobrin,
za gojenje zamer,
za odrekanje pomoči drugim,
za laži in krivice,
za širjenje slabega o drugih ljudeh,
za bahanje,
za neizkoriščanje talentov ...

Imam pa dovolj časa
za ljubezen,
za mišljenje, ozaljšano z ljubeznijo,
za govorjenje, začinjeno s prizanesljivostjo,
za dejanja, obogatena z dobroto.
Ljubi in delaj, kar hočeš.
Kdor ljubi,
začuti meje svoje svobode in svobode drugega.
Kdor ljubi, prinaša blagoslov.

URŠKA ČUK

Sonce

Rišem si sonce,
da bi razpihalo meglo,
sivo,
pusto,
skoraj brezkončno.

Rumeno je to moje sonce,
da bi mi dalo toploto,
ljubečo,
mirno,
skoraj neskončno.

Veliko je sonce,
da bi ga bilo dovolj za vse
moje,
tvoje,
naše prijatelje.

Narisala sem sonce,
obdaja ga megla,
siva,
pusta,
a zdaj že upanja polna.

LILIJANA HOMOVEC

Zaupanje

Nekje pod drevjem v podrasti
kot redka roža začne rasti,
vsa mehka, nežna, občutljiva,
previdno k soncu se prebiva.

Na poti k višku hip zastane,
ko polžek listič ji odzame,
ko mraz in veter popke brije,
ko dež leden ji cvet umije.

A ko jo sonce vso ogreje,
se razcveti v nebo brez meje,
svoj vonj omamni darežljivo
poklanja vsem, ki gredo mimo.

Zaupanje je roža mila
in laž je zlo, ki jo ubija,
le v soncu, tej ljubezni pravi,
zaupanje nam srečo zdravi.

Idrija

DZ-SP 908

ČASOPIS

2008

908 (497 4Crni Vrh nad Idrijo)

0101066741

COBISS

Srečno 2009!